

AI TÔN MÌNH LÊN

Huy Hoàng

Cảm hứng Lc 14, 1.7-14 CN 22 TN C

1. Khi con được mời được mời dự tiệc
2. Khi con mở tiệc mở tiệc chiêu đãi
3. Con có được gì, mà chẳng do ơn
4. Khiêm nhu hiền hòa, được mọi người thương

1. cưới, thì dừng ngồi vào chỗ nhất kẽo
2. khách, thì dừng mời người cao sang vì
3. Chúa? Thì dừng cậy mình hơn ai, mà
4. mến. Và được tràn đầy ơn thiêng, vì

1. lõi có người cao trọng, cao trọng hơn
2. cũng có ngày con được con được đáp
3. sống như là tất cả do tài riêng
4. Chúa thương người khiêm nhường, Chúa hằng ban

1. con cũng được mời. Chủ nhà mời con, nói cho
2. lẽ như thường tình. Mà mời kẻ khó, kẻ tay
3. con, không bởi Trời. Chỉ cần một giây Chúa xa
4. ơn suốt cuộc đời. Lòng dạ của ai sống kiêu

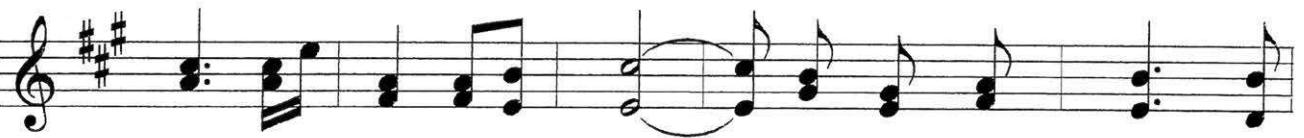
1. con: "Xin ông nhường chỗ cho người này". Böyle
2. không, tương lai họ chẳng có gì mời đáp
3. con, con sẽ về với thân phận người, cát
4. căng, tai ương đổ xuống trong cuộc đời. Hãy

1. giờ con bẽ bàng đứng dậy đi vào chõ
2. trả. Con sẽ được Chúa Trời ân thưởng cho
3. bụi đâu có gì. chỉ là con người yếu
4. tìm, tìm nương tựa nơi lòng nhân từ của

1. cuối, ôi bao ê chề. ĐK: Ai tôn mình
2. con phúc lộc của Ngài.
3. đuối, biết bao lỗi lầm.
4. Chúa, sống vui suốt đời.

lên, sẽ bị hạ xuống. Ai hạ mình xuống, sẽ

được Chúa nâng lên. Kiêu căng tự

mãnh, sẽ bị hạ xuống. Sống đời khiêm

nhường, sẽ được Thiên Chúa nâng lên.